

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello” privind anularea deciziei,

împotriva deciziei din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 06 august 2018, ÎCS „Premier Energy” SRL (la data depunerii cererii ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (în continuare ANRE), intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, privind anularea deciziei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 21 iunie 2018 ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL a primit prin e-mail decizia ANRE nr.210 din 20 iunie 2018 (cazul SRL „Porco Bello”) prin care s-a obligat ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, în termen de două zile lucrătoare, din momentul recepționării deciziei, să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu SRL „Porco Bello”, la locul de consum NLC7122762, cu informarea ANRE despre executarea deciziei până la data de 25 iunie 2018.

Considerând ilegală și nefondată decizia ANRE nr.210 din 20 iunie 2018, la data de 16 iulie 2018 au atacat-o cu cerere prealabilă.

La 26 iulie 2018, a primit răspunsul ANRE, prin care a fost respinsă cererea prealabilă. În răspunsul său, ANRE a menționat că raționamentele de revocare indicate în cererea prealabilă sunt nefondate, menținându-și poziția formulată în decizia contestată.

La examinarea petiției SRL „Porco Bello” privind acțiunile ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL la examinarea cererii de reperfectare a contractului, ANRE nu a ținut cont că SRL „Porco Bello” nu este în drept de a solicita reperfectarea contractului prin instalații de racordare ce nu îi aparțin nici lui, nici companiei afiliate „Irida” SRL, aceasta fiind contrar pct. 22 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.393 din 15.12.2010.

Astfel, la 14 martie 2018 de către SRL „Porco Bello” a fost depusă cerere pentru conectarea consumatorilor noi sau pentru mărirea puterii, prin care s-a solicitat reperfectarea NLC7122762 după solicitantul consumator existent SRL „Dumser Grup” din XXX, în proces de insolabilitate.

La cerere, contrar prevederilor pct. 24 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.393 din 15.12.2010 nu a fost anexat actul de proprietate sau alt document care atestă dreptul de folosință (locațiune) asupra imobilului ce face obiectul locului de consum, fiind anexat doar un contract de locațiune a terenurilor nu și asupra bunurilor construcției ce fac obiectul locului de consum.

Despre acest fapt a fost anunțat solicitantul prin scrisoarea de răspuns cu nr. 0505/22992-20180403, indicându-se că solicitarea, în acest sens, nu corespunde prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.393 din 15.12.2010 și respectiv nu poate fi acceptată.

Ulterior, la 15 mai 2018 de către SRL „Porco Bello” a fost înregistrată la ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL o altă cerere pentru conectarea consumatorilor noi sau pentru mărirea puterii, prin care s-a solicitat reperfectarea NLC 7122762 după solicitantul (consumator existent SRL „Dumser Grup” XXX, în proces de insolabilitate). La cerere s-au anexat documente, prin care se confirmă dreptul de proprietate asupra bunurilor construcției ce fac obiectul locului de consum, obținute de către solicitantul SRL „Porco Bello” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018.

SRL „Porco Bello” a primit aceste bunuri de la compania SRL „Irida” (o altă întreprindere afiliată, acestea având fondatori comuni), care la rândul său le-a procurat de la compania SRL „Dumser Grup” în urma licitației organizate în cadrul procesului de insolabilitate.

Conform actelor existente, instalația de racordare (LEA-10kV, PT- 250 kVA etc.) precum și alte obiecte nu au fost incluse și nu au constituit obiect al actelor de înstrăinare la licitația de vânzare a bunurilor debitorului SRL „Dumser Grup”, acestea rămânând în continuare în proprietatea acestuia, totodată asupra lor fiind aplicat sechestru de către instanța de judecată ce examinează procesul de insolabilitate. Lista obiectelor, utilajelor înstrăinate (bunuri imobile și bunuri mobile), a fost indicată exhaustiv și concret în actele de desfășurare a licitației și în actele de predare-primire a bunurilor de la compania SRL „Dumser Grup” către compania SRL „Irida”, fiind anexate și în judecată la dosarul de insolabilitate și la cererea solicitantului SRL „Porco Bello”. Actele ce confirmă cele declarate, inclusiv copia procesului-verbal a licitației au fost prezentate agenției.

Astfel, potrivit actelor sus specificate printre bunurile înstrăinate la licitația cu reducere din 31 ianuarie 2018 nu se regăsesc următoarele bunuri, fântână arteziană; apeduct; linie electrică 10/04 kV și PT 250 kVA. Aceste bunuri nu figurează nici în

rapoartele de evaluare a bunurilor ce urmează a fi expuse la licitație și nici în procesul-verbal al licitației cu reducere din 31 ianuarie 2018. Totodată, fântâna arteziană, apeductul, linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA figurează, ca bunuri individualizate, în lista de inventariere a stocurilor (cantitativ-valorică) din 13 martie 2017, fiind indicată și valoarea de bilanț a fiecărui bun, în total acestea valorând 315490,93 de lei. Acest fapt semnifică că bunurile enumerate figurau distinct în fondurile fixe ale întreprinderii. Respectiv, aceste bunuri fiind neincluse în lista și actele de vânzare la licitație, în conformitate cu documentele existente, nu au aparținut și nu pot aparține companiilor SRL „Irida” sau SRL „Porco Bello”, ultimii neputându-le utiliza sau dispune de ele după propriul plac, deoarece sunt bunuri străine, ce urmează a fi valorificate în folosul creditorilor în cadrul procesului de insolabilitate.

Prin urmare, SRL „Porco Bello” nu este în drept de a solicita reperfectarea contractului prin instalații de racordare ce nu îi aparțin nici lui, nici companiei afiliate SRL „Irida”, aceasta fiind contrar pct. 22 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.393 din 15.12.2010, deoarece solicitantul nu este racordat prin instalații proprii la rețelele operatorului de rețea, acesta urmând a solicita și executa condiții tehnice separate, dacă dorește racordarea.

La fel nu pot fi reținute ca acte confirmative a transiterii dreptului de proprietate asupra instalației de racordare (LEA-10kV, PT-250 kVA etc.) factura fiscală nr. JV7569785 din 07 februarie 2018, eliberate de către SRL „Dumser Grup” companiei SRL „Irida” și factura fiscală LB0705995 din 26 februarie 2018, emisă de SRL „Irida” către SRL „Porco Bello”, ori în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Legea insolabilității, bunurile debitorului se valorifică prin vânzarea acestora la licitație.

Potrivit prevederilor art. 121 alin. (1) din legea sus-menționată, doar după semnarea procesului-verbal al licitației, lichidatorul ridică bunurile adjudecate spre a le remite adjudecatarului. În momentul semnării actului de ridicare a bunurilor adjudecate, dreptul de proprietate asupra lor trece la adjudecatar, iar cheltuielile de păstrare și de transportare a bunurilor, de perfectare a titlurilor de proprietate le suportă noul proprietar. Astfel, nimeni nu este în drept să transmită dreptul de proprietate asupra unui bun dacă nu-l deține, iar orice drept dobândit contrar prevederilor legale sunt nule, fapt stabilit expres în art. 220 alin. (1) Cod civil.

La fel, din aceleași raționamente, nu poate fi reținut argumentul ANRE precum că linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA este destinată folosinței fermei, aceasta urmează a fi considerată bun accesoriu, care, potrivit prevederilor art. 292 Cod civil, urmează situația juridică a bunului principal, fântâna arteziană, apeductul, linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA figurând, ca bunuri individualizate, în lista de inventariere a stocurilor (cantitativ-valorică) din 13 martie 2017, acest fapt semnifică că bunurile enumerate figurează distinct în fondurile fixe ale întreprinderii, astfel ele nu pot fi considerate ca fiind bunuri accesorii construcțiilor. Ori bunurile principale sunt acele bunuri care au o existență de sine stătătoare, o destinație economică proprie, adică pot fi folosite independent, fără a servi la întrebuințarea unui alt bun. Și invers, bunurile accesorii sunt acele bunuri care sunt destinate să servească la întrebuințarea altor bunuri principale. Totodată pentru a fi în prezența bunurilor principale și accesorii, ambele bunuri trebuie să fie în proprietatea uneia și aceleiași persoane. Aceasta înseamnă că bunul principal și

bunul accesoriu trebuie să aibă același proprietar, condiție care la caz nu este întrunită, deoarece fântâna arteziană, apeductul, linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA nu au fost obiectul licitației ele rămânând în proprietatea vechiului proprietar compania SRL „Dumser Grup”.

Nu poate fi reținut nici argumentul ANRE că prin actul nr. 1 din 07 februarie 2018 de ridicare a bunurilor, compania SRL „Dumser Grup” a transmis companiei SRL „Irida” rețelele ingineresti (electrice, canalizare, alimentare cu apă) ori prin actul sus indicat, s-a transmis construcțiile cu rețelele ingineresti încorporate în acestea, dar nu s-a transmis bunurile fixe distincte precum linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA. Aceste bunuri fixe nu sunt incluse în lista bunurilor transmise prin actul nr.1 din 07 februarie 2018.

Această concluzie se desprinde și din faptul că compania SRL „Irida” și SRL „Porco Bello” au încheiat contract de vânzare-cumpărare a bunurilor și au emis facturi fiscale în care au indicat bunurile – fântâna arteziană, apeductul, linia electrică 10/04 kV și PT 250 kVA separat, ca bunuri fixe distincte cu preț de bilanț și TVA. Susține că, însuși părțile contractante prin acțiunile sale confirmă că prin actul nr.1 din 07 februarie 2018 aceste bunuri nu au fost transmise și că ele nu sunt încorporate în construcțiile înstrăinate la licitația din 31 ianuarie 2018.

ANRE greșit a reținut faptul că ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL contrar prevederilor pct. 55 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nu a eliberat, în termen de 15 zile, companiei SRL „Porco Bello” avizul de racordare la rețea. În acest sens, SRL „Porco Bello” nu a înaintat furnizorului sau operatorului de rețea nici o solicitare de eliberare a avizului de racordare pentru obținerea condițiilor tehnice de racordare la rețea.

Către ANRE au fost expediate prin scrisoarea nr.0505/42161-20180614 toate cererile și actele anexă înaintate de SRL „Porco Bello” către ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL cu referire la acest caz. Astfel, nu poate fi încălcat ceea ce nu s-a solicitat.

ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL nu a refuzat și nici nu refuză eliberarea companiei SRL „Porco Bello” a avizului de racordare pentru obținerea condițiilor tehnice de racordare la rețea, urmează doar, ca aceasta din urmă, să depună/înregistreze astfel de cerere în condițiile prescrise de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Pretinderea nerespectării de către ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL a cadrului legal la examinarea solicitărilor companiei SRL „Porco Bello” privind procedura de reperfectare a contractului de furnizare a energiei electrice, precum și conștientizând că actele prezentate de compania SRL „Porco Bello” agenției și furnizorului, pentru soluționarea cazului, sunt emise contrar prevederilor legale, se creează impresia de promovare a intereselor individuale a companiei SRL „Porco Bello” în raport cu furnizorul.

Argumentul invocat de către ANRE că în preambulul scrisorii nr.0505/22992-20180403 expedit de către reclamant companiei SRL „Porco Bello” se indică că ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a examinat cererea privind eliberarea Avizului de racordare a locului de consum NLC 7122762 fapt ce denotă că SRL „Porco Bello” a solicitat eliberarea avizului de racordare este incorect. Or cererea depusă de consumator este una de blanchetă tipică pentru mai multe proceduri, consumatorul urmând doar să bifeze în conținutul cererii procedura solicitată. Astfel, la 15 mai 2018, consumatorul a solicitat reperfectarea locului de

consum și nu racordarea unui nou loc de consum. Iar potrivit prevederilor pct.40 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.393 din 15.12.2010, în procesul încheierii contractului de furnizare a energiei electrice, în situațiile stipulate la pct. 35, pct. 2 pct. 38 și pct. 39 din Regulament, nu este necesară eliberarea unui nou aviz de racordare solicitantului potențial consumator final.

Solicită reclamantul anularea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 210 din 20 iunie 2018, ca fiind ilegală și nefondată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 august 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenient accesoriu SRL „Porco Bello”, privind anularea deciziei nr. 210 din 20 iunie 2018, ca neîntemeiată.

S-a admis parțial cerința SRL „Porco Bello” de compensare a cheltuielilor de judecată și s-a încasat din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul SRL „Porco Bello” suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

În rest cerința privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică a SRL „Porco Bello” a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva hotărârii din 23 august 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și s-a încasat de la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul SRL „Porco Bello” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei.

Instanțele de judecată în motivarea soluției au reținut că în cadrul licitației „cu reducere” din 31 ianuarie 2018, SRL „Irida” a devenit proprietar a lotului unic a fermei de creștere a porcinelor din XXX cu teren aferent, cu toată infrastructura, clădirile, construcțiile, gardul, căile de acces, rețelele ingineresti (electrice, canalizare, alimentare cu apă) inclusiv. Lotul respectiv, care constituie complexul de creștere a porcinelor, a aparținut anterior SRL „Dumser Grup”, în proces de insolvență. Ulterior, raportul juridic a fost definitivat prin factura fiscală JV7569785, în care se regăsește inclusiv și Linia electrică 10/0 4kV și PT - 250kVA, care constituie un bun accesoriu al bunului principal, a fermei de creștere a porcinelor SRL „Porco-Bello”.

La data de 26 februarie 2018, în baza unui contract de vânzare-cumpărare, de către SRL „Irida” au fost înstrăinate către SRL „Porco Bello” mai multe bunuri destinate exploatarea fermei de porcine, printre care apeductul, construcția fântânii și linia electrică.

Astfel, în circumstanțele în care linia electrică LEA-10 kV, PT-250 kVA este destinată folosinței fermei, aceasta urmează a fi considerată un bun accesoriu, care având la bază principiile unui bun accesoriu urmează situația juridică a bunului principal, iar reieșind din faptul că părțile nu au convenit să transmită separat rețeaua electrică, aceasta se consideră de jure transmisă odată cu bunul pe care îl deservește.

Instanțele au reținut că în factura fiscală JV7569785, se regăsește inclusiv și Linia electrică 10/0 4kV și PT - 250kVA, care constituie un bun accesoriu a bunului principal, al fermei de creștere a porcinelor SRL „Porco-Bello”.

Corespunzător, în circumstanțele în care linia electrică LEA-10 kV, PT-250 kVA este destinată folosinței fermei și constituie un bun accesoriu a bunului principal, a fermei de creștere a porcinelor SRL „Porco-Bello”, instanța de apel a concluzionat asupra ilegalității refuzului ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL de a încheia contractul de furnizare a energiei electrice și prin urmare asupra temeiniciei emiterii Deciziei nr. 210 din 20.06.2018 de către Agenția Națională de Reglementare în Energetică din Republica Moldova și obligarea furnizorului de a încheia contractul de furnizare a energiei electrice cu solicitantul, ÎM „Porco Bello” SRL în termen de 2 zile lucrătoare din data primirii cererii.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate precum că, compania SRL „Porco Bello” nu este în drept de a solicita reperfectarea contractului prin instalații de racordare ce nu îi aparțin nici lui, nici companiei afiliate SRL „Irida” SRL, iar solicitantul nu este racordat prin instalații proprii la rețelele operatorului de rețea, acesta urmând a solicita și executa condiții tehnice separate, dacă dorește racordarea, or la cererile adresate de SRL „Porco Bello”, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu a invocat solicitantului problema ce ține de apartenența instalației de racordare, argumentul dat fiind prezentat doar ANRE, respectiv, în cazul în care acesta ar fi fost argumentul de bază al refuzului, furnizorul urma să comunice solicitantului din start despre necesitatea depunerii unei cereri privind eliberarea avizului de racordare, acțiuni care nu au avut loc.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apelantului cu privire la refuzul încheierii contractului de furnizare a energiei electrice, din motivul existenței datoriilor în sumă de 245 479,97 lei acumulate la locul de consum de către fostul proprietar al imobilului SRL „Dumser Grup” or, s-a constatat cu certitudine că, dreptul de proprietate asupra imobilului respectiv a fost obținut abia la 31 ianuarie 2018, furnizorul urmând să factureze petiționarului consumul contorizat, doar începând din data obținerii dreptului de proprietate. Mai mult, se atestă că în cadrul procedurii de insolvență, la cererea ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, de către instanța de judecată, au fost validate creanțele acesteia în sumă de 245479,97 de lei față de debitorul SRL „Dumser Grup”, iar impunerea de către reclamant spre achitare a pretinsei datorii a debitorului SRL „Dumser Grup” în sumă de 245 479,97 de lei, înainte de încheierea contractului de furnizare a energiei electrice cu noul proprietar al imobilului nu are nici un temei legal.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel ÎCS „Premier Energy” SRL (anterior ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL), reprezentată de avocatul Artur Macovei, la 18 decembrie 2019 a depus recurs, solicitând casarea deciziei din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului ÎCS „Premier Energy” SRL a reiterat motivele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, menționând că instanța de apel nu a luat în vedere probele anexate la dosar, și anume că instalația de racordare LEA-10 kV, PT-250 kVA precum și alte obiecte nu au fost incluse și nu au constituit obiect al actelor de înstrăinare la licitația de vânzare a bunurilor debitorului SRL „Dumser Grup”, acestea rămânând în continuare în proprietatea acestuia, totodată asupra lor fiind aplicat sechestrul de către instanța de judecată care examinează procesul de insolvență. Totodată, fântâna arteziană, apeductul, linia electrică LEA-10 kV, PT-250 kVA figurează ca bunuri individualizate, în lista de inventariere a stocurilor din 13 martie 2017, fiind indicată și valoarea de bilanț a

fiecărui bun, ceea ce semnifică că bunurile enumerate figurează distinct în fondurile fixe ale întreprinderii.

Prin urmare, SRL „Porco Bello” nu este în drept de a solicita reperfectarea contractului prin instalații de racordare ce nu îi aparțin nici lui, nici companiei afiliate SRL „Irida”, aceasta fiind contrar pct. 22 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, deoarece solicitantul nu este racordat prin instalații proprii la rețelele operatorului de rețea, acesta urmând a solicita și executa condiții tehnice separate, dacă dorește racordarea.

A specificat că factura fiscală nr. JV7569785 din 07 februarie 2018 eliberate de către SRL „Dumser Grup” companiei SRL „Irida” și factura fiscală LB0705995 din 26 februarie 2018 emisă de SRL „Irida” către SRL „Porco Bello” sunt nule ca fiind contrare legii, or nimeni nu este în drept să transmită dreptul de proprietate asupra unui bun dacă nu-l deține, iar orice drept dobândit contrar prevederilor legale sunt nule.

Indică că instanțele de judecată au apreciat eronat faptul că linia electrică este un bun accesoriu și este destinată folosinței fermei, or pentru a califica un bun ca fiind accesoriu unui bun principal, trebuie să fie respectate condițiile prevăzute de art. 292 Cod civil, care la caz nu sunt întrunite. Totodată, proprietarul nu a stabilit în mod expres, deși avea prerogativa legală conform art. 292 alin. (2) Cod civil, destinația comună de bun accesoriu și bun principal la înstrăinarea concretă produsă, iar orice acțiuni ulterioare raportului juridic consumat deja, nu pot oferi un nou regim juridic sau schimba ceea ce deja și-a produs efectele legale.

Tot la 18 decembrie 2019, ÎCS „Premier Energy” SRL a anexat la cererea de recurs și excepția de nulitate absolută în temeiul art. 328 Cod civil, solicitând ridicarea excepției de nulitate absolută prevăzută de Codul civil, față de facturile seria JV7569785 din 07 februarie 2018 eliberată de către SRL „Dumser Grup” companiei SRL „Irida” și factura fiscală seria LB 0705995 din 26 februarie 2018 emisă de SRL „Irida” către SRL „Porco Bello”.

În motivarea cererii date a invocat prevederile art. 327 alin. (1) Cod civil, care prevede că, actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută); prevederile art. 328 alin. (1) Cod civil, care prevăd că, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces, cât și prevederile art. 334 alin. (2), (3), (4) Cod civil.

ANRE la 13 februarie 2020 a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs, or argumentele recurentului ÎCS „Premier Energy” SRL nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate.

SRL „Porco Bello” a recepționat cererea de recurs la 24 ianuarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la cererea de recurs.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 04 decembrie 2019, iar recursul a fost depus de către ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Artur Macovei, la 18 decembrie 2019, astfel recurentul conformându-se prevederilor legale.

Examinând temeiurile recursului depus în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs.

Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentă este inadmisibilă.

Conform art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh